

Școala Vremii

REVISTA PEDAGOGICĂ-CULTURALĂ

a Asociației Învățătorilor din județul Arad.

Apare lunar, afară de lunile: Iulie și August.

CUPRINSUL:

I. Blăgăllă: Pretindem dreptul nostru.

Pedagogie teoretică :

P. Galliș: Cu privire la democratism ca principiu de educație.

P. Șerban: Muzeul școlar — organizarea lui.

Observațiuni și experimente pedologice :

I. Stana: Rezultatul festului Nr. 5 după Bontilă.

Diverse :

I. C. Stoica: Puncte cardinale în haos.

V. Lădaru: Cele două alfare.

Cărți :

G. Tulbure: Sate și dascăli. . .

B. Iordan: Învățătorii. — Florian Stănică

Oficiale :

Regulamentul secțiunii de ajutor mutual, depe lângă Banca
învățătorilor Arad, necrolog și raportul Băncii
învățătorilor — Arad.

Biblioteca Cent.
Școlară Arad

Redacția: Arad, Bul. Carol, 66 (Casa Învățătorilor)
Abonamentul anual 60 Lei. 1 exemplar 6 Lei.

„Școala Vremii”

REVISTĂ PEDAGOGICĂ-CULTURALĂ

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET DE REDACȚIE

Red. respons.: **EUGENIU SPINANȚIU**, înv. dir.
Administrator: **SABIN MIHUȚIU**, învățător.

**Manuscrisele nu se mai înapoiază.
Anunțuri și reclame se primesc după învoială.**

Manuscrisele, revistele pentru schimb și cărțile de recensat se trimit pe adresa: Redacția revistei „Școala Vremii”, Arad, Bulev. Carol, 66 (Casa învățătorilor).

Correspondența privitoare la administrație: abonamente, schimbări de adresă, revistele înapoiate etc. se trimet pe adresa Administrației: Dl. Sabin Mihuț, Arad, str. Eminescu 43.

Abonament anual Lei 60.

Secretar de redacție: **ION BLAGĂILA.**

„Școala Vremii”

REVISTA PEDAGOGICĂ-CULTURALĂ

a Asociației învățătorilor din județul Arad.

Apare lunar, afară de luni: Iulie și August.

Pretindem dreptul nostru

Corpul didactic primar se frământă în mizeria vieții. Învățătorii țin congrese și adunări, în cari tâlcuiesc pe rând toate durerile lor, protestează, votează moțiuni și expediază telegrame disperate, dar cu regret prea puțini sunt cei suspuși, cari le ascultă greu.

Necazul zilei chinue prea mult sufletul oropsiților dascăli.

Li se cere acestora totul. În schimb ce li se dă?

Trebue ca un învățător să muncească metodic, științific, să facă educație înaltă, însă nu trebue să mânânce!

Este cazul celei mai perfecte mașini moderne, care funcționează fără combustibil, sau în cel mai rău caz cu motorină.

Mai poate dăinui oare această stare de fapte?

Azi, țara noastră la care au lucrat efectiv învățătorii, să fie așa de ingrată cu ei?

Celelalte categorii de salariați, au un echilibru bugetar. Dece nu s'ar putea permite o intrare în legalitate și cu învățătorii?

Crede cineva, că învățătorii — care au și în inimă și suflet idealul suprem nu numai în vârful limbei — nu merită mai mult decât un tratament mașter?

Sau poate se crede ca pe timpul lui Frederic II, că

învățător poate fi orice sergent sau invalid, care poate îngăima câteva silabe.

Ar fi bine, să fim odată clarificați.

Profesorii noștri cari ne-au învățat, ne-au arătat viața frumoașă, ne-au dat un suflet cu totul departe de-a ne plânge; însă vedem că viața noastră pluteste la voia întâmplării.

Și tocmai pentru că ne-au format un spirit de echitate, plin de adevărul pur și încărcat de ideal, astăzi vrem să trezim la realitate visarea cu învățătorii.

Dacă, până acum salariile s'au plătit după ranguri, și după stele sclipitoare, de acum încolo trebuie o nouă orientare în salarizare, trebuie o raționalizare a salarizărilor, la baza căreia să stea cultura și munca pe care o prestează salariatul.

Se va obiecta și vor sări sus de bucurie la asemenea pretențiuni. Se va spune chiar, că așa este.

Noi ne permitem însă, să atragem atențiunea și să îndrumăm pe cei care dețin și conduc destinele neamului nostru, să cerceteze sanatoriile de tuberculoși, să observe pe bieții învățători în ceasurile de clasă și să vadă atmosfera în care trăiesc.

Pentru că nu e tot una să stai într'o sală cu câte o sută de elevi, (în cele mai multe cazuri) or, să împletești picior peste picior, să dai ordine, să semnezi hârtii pe care nu le cetești, sau să te plimbi tolănit în limuzine.

Bieții dascăli sunt periclitați de examene, hărțuiți de inspecții, persecutați de trepădușii politici și lăsați să rabde joame, de cei cari împart darurile banului în lumea aceasta.

Iar atunci când ei pe bună dreptate cer să li se dea necesarul trai și mai bine zis „minimum-ul de existență”, li se pun întrebări, ba sunt chiar bruscați.

Această mentalitate de a face dreptate după criterii de tradiție, trebuie să piară odată.

Băgați-vă domnilor ideea în cap, că învățătorii formează o adevărată armată. Sunt peste 50 mii, cu absolvenții din anul acesta. Și an de an numărul lor crește. Crește pentru că se simte lipsa lor în țara aceasta, care trebuie să scape odată din stadiul ei orb, al analfabetismului. Nu vă bateți joc de răbdarea lor.

Pentru că azi vă cer doar dreptul lor consfințit prin legile țării.

Și această atitudine poate să se schimbe mâine.

Fiindcă învățătorii au tot dreptul să pretindă dela țara aceasta răsplătirea muncii lor, cel puțin cu pâinea neagră a unei existențe sigure. Nu poate fi țara aceasta pentru unii mumă, iar pentru alții ciumă.

Deaceia, Ministrul adevărat al școalei și culturii românești, Dr. C. Angelescu, are dreptate când sprijinește pe învățători.

Nu-l veți asculta, veți plăti scump indolența.

Deocamdată învățătorii sunt strânși uniți cu dragoste deplină, în jurul Ministrului lor. El i-a înțeles, însă și ei îl înțeleg.

Mâine... vom vedea ce vor face. E un semnal, care trebuie să se împlânte în sufletul fiecărui învățător.

ION BLĂGĂILĂ

Pedagogie teoretică

Cu privire la democratism, ca principiu de educație.

1. Paralelismul contemporaneității perfecte între starea socială a vieții și educație sau școală, este pusă în complectă evidență de discutata problemă a democratismului pedagogic. Principiul de fond al democrației: participarea directă și conștientă a tuturor cetățenilor la cărmuirea societății prin stat, a fixat în sine însuși rostul școalei la aceea de a fi un surrogat al societății, laboratorul preliminar, unde se modelează materialul dănzei, necesar și util. Și, în conformitate cu dezideratele create de aceste principii, problema democratismului educativ s'a măcinat pe rând în discuții:

asupra însăși realității sale ca stare socială, și asupra valorii acestei realități;

asupra compatibilității legilor sale, cu ale celui mai de seamă aspect al vieții moderne, după dânsa: personalitatea;

asupra corespondențelor săi în pedagogie și întreg cadrul educației

Un nonsens e însă bătător la ochi din capul locului: dat fiind raportul școală-societate, așa cum e pus, asupra căruia democratismul a fixat punctul de greutate, fără a se putea totuși fâli cu crearea lui — cum nu e greu de dovedit și voi arăta mai departe — dat fiind acest raport, adică, pe de-o parte realitatea dinamică a societății (statul), realitate iminentă și necesară, iar pe de altă parte, datoria școlii de a munci în vederea acestui stat-scop, uimește și decepționează faptul, că problema democratismului ca principiu de educație s'a pus și se pune încă, nu atât ca o chestiune de ordin irefutabil vital, cât, ca o problemă sau mai bine zis pur și simplu un curent între celelalte; iar probele din punct de vedere practic, efectuate, au un pronunțat caracter de staticitate și sporadic, putând fi pe degete numărate.

Aceasta, pentru că elaborările ideologice ale chestiunii, departe de ași fi elucidat dreptul de existență, poartă încă în ele înșile păcatele lor.

2. E una dintre scăderile de neînălțurat ale naturii omenești, neputința de a privi spontan o problemă din toate punctele de vedere. În cursul oricărei discuții, ne lovim pe rând de toate extremele, pentru că abia într'un târziu să găsim linia justă, de obicei cu medie. Nu fiindcă adevărul de orice natură acolo s'ar găsi, ci fiindcă datele oricărui complex atașat unei probleme, le raportăm fatalmente, la cea mai mare dintre toate: necesitatea general-umană și prin prisma acestui raport vom reține locul unde firele complexului, în cel mai mare număr posibil, suprapuse, sunt corespunzătoare cerințelor ce puternica problemă leagă de dânsule. E locul unde se întâlnesc: imperativul categoric al lui Kant, cu identificarea idealurilor moral social a lui Durkheim; minimul de condiții al lui Stuart Mill, rasismul lui Gobineau și Chamberlain, și chiar unilateralitatea materialismului istoric al lui Marx.

În lumina acestui etern adevăr, care nu stă la discuție cu nimeni să ne întrebăm, dacă în primul rând, democratismul ca rațiune socială își justifică prin valoare sau înfăptuiri, existența percepțelor sale? Pornind dela afirmația introductivă, că datorită sieși societatea actuală e pusă cu totul pe alte baze, față de cea antică sau a evului mediu, și încheind cu ideea-frontispiciu, că într'un viitor mai mult sau mai puțin îndepărtat, statul va ajunge să fie condus de întreg blocul cetățenilor, rațional și direct, vedem că ambele percepte se dovedesc absurde dintru început. Întâi pentru că prin afirmarea noutății sale principale, democratismul se anulează singur, tăindu-și de sub picioare creanga solidă a continuității, perfect neînălțurabilă, fără de

care nu se poate accepta nici întreagă viața omenirii, nici vreuna dintre revoluțiile cari i-au reînnoit suprafața și nici chiar Creștinismul, cea mai mare dintre toate. Iar cum va ajunge vreodată statul să fie condus nemijlocit prin forța personalității tuturor cetățenilor, ne-o arată prea bine situația actuală a evoluției societății; când democratismul, în locul celor mai neînsemnate înfiripări, cari raportate legii necesității general-umane, să arate un plus cât de infim, își demonstrează pretutindeni ineficacitatea și neputința. A porni argumentarea acestui netăgăduit adevăr, înseamnă a face un lucru inutil, și înseamnă încă, dată fiind gravitatea chestiunii, primejdia căderii în sentimentalism și polemică. Viața de toate zilele ne arată prea destul, cum societatea democrată, prin nesocotirea fondului, a continuității — a evoluției însăși, deci — a ajuns să se destrame într'o juxtapunere de forme și structuri, goale de sens, necorespunzătoare adevăratului bine uman, deci dăunătoare.

3 Acest fel unilateral de a considera, se distinge și mai departe în procesul de formare a ideologiei democrate, și anume, la elucidarea chestiunii individualitate-personalitate, și rostul lor social.

Când problema s'a pus pur și simplu, fără adâncire, Spencer nu s'a sfiit a spune, că societatea viitoare va face să dispară colectivitatea, spre triumful definitiv al individualității, această individualitate fiind nici mai mult nici mai puțin, decât realizarea în fiecare a colectivității opuse: omul — stat. Un soi de perfect anarhism, căruia i-s'a opus, pe deoparte legea morală posibilă numai în funcție de societate, iar pe de altă parte, renașterea nevoii de autoritate, fără de care a concepe viabilitatea societății — implicit a individului — nu se poate. Ideologia democrată a procedat atunci la diferențierea noțiunilor individualitate și personalitate. Plecând dela apariția conștiinței care după d-l prof. Rădulescu-Motru este „instrument de adaptare la mediu“ sfera noțiunii de personalitate a fost pe rând umplută cu întreg aportul evoluției societății, prin influența diferențierii valorilor și diviziunilor muncii, cu alte cuvinte, i s'a atribuit personalității psihicul din om, în opoziție cu ceea ce strict dela natură a primit animalul, biologicul, care a rămas în sfera noțiunii de individualitate.

S'a făcut vinovată aci ideologia democrată de un exces de zel speculativ, asemănător mult cu mânuirea argumentației nu pentru evidențierea purului adevăr, ci în deosebi în vederea demonstrării unor date apriorice fixe, apăsarea prejudecăților de care tocmai dâșii încercau să se desbare complet. Pentru a fi în analogie față de negarea legăturii dintre principiile sale bazate, cu ale altor faze sociale, din punct de vedere al continuității, s'a pronunțat și în cadrul acestei discuții, totalmente și definitiv pentru importanța unică a personalității, în detrimentul nu mai puțin total și definitiv al individualității, mergând până la concluzia finală că individualitatea este contrară personalității, deci contrară societății și ordinii.

Și astfel, extremismul în care căzuse Rousseau la Dijon, acum două sute de ani — căruia dealtcum, avu să-i mulțumească premiul și faima — își găsește la fel de extremist răspuns tocmai în zilele noastre. Cât e de ciudată această ignorare a biologicului, a puternicului complex de eredități, a tot ce în afară de personalitatea conceptului democrat, există direct naturalmente în om, să nu ne sfiim a spune: a animalului dintr'insul, atunci când toată viața socială, toată știința — pedagogia democrată nu mai puțin, în continuare — nu fac altceva decât să-i releve mereu importanța existentă și adevărată vecinic, cu o valoare a sa indiscutabilă, nu subpusă, cu atât mai puțin înlocuită sau înlocuibilă, sau proprie anulării, ci de-adreptul alăturată spiritualismului! Individualismul și personalitatea, chiar în hainele principale oferite lor de gândirea democrată, sunt cele două jumătăți constitutive ale eului, a căror armonizare determină omul perfect apt societății, cât privește stadiul evolutiv în care aceasta s'ar afla, raportul este întodeauna cantitativ, nu calitativ. Nici odată, nicăeri, cuprinsul unui complex de valori vitale și morale, în sens frumos teologic — nu au fost înlocuiți, ci doar modificați; o modificare de suprafață, nu de conținut, contrar părerii lui Levy-Bruhl și a altor sociologi.

Căci trebuie identificată această suprafață cu formele statice, sub cari într'un oarecare timp dat, apare societatea omenească; iar, mai departe, identificând conținutul cu dinamicul istoric de totdeauna, al cărui fond este — am spus — tocmai animalicul nedreptățit de către democrație. Biologicul, individualitatea: fond etern și sfânt, dătătorul vieții de veacuri, condiționalul colectivității, fusul central pe care se 'nfășoară planul existenței umane. Și astfel, afirmarea că, pe măsură ce societatea progresează accentuarea fatală a personalității face ca insul să se depărteze din ce în ce mai mult de grup biologicește, pe când din contră, psihicul determină realipirea, este veridică doar la aparență, realitatea pe hârtie. Sau, dacă de-abinelea reușește să devină document omenesc, are acest noroc, cum vom arăta mai departe, datorită unor infructuoase, deși de merit oarecum, experiențe.

4. Căci la transplantarea democratismului în pedagogie, se opune de-a dreptul, nerealizarea sa conformă pe frontul social și sociologic. Putând însă lărgi sensul atribuit printr'ânsul școalei, de a fi laboratorul preparator de elemente necesare, până la acela de a deveni cândva și un corectiv, să scoatem astfel de aci justificarea experienței cu cele 2000 de tineri din Los Angeles, a sistemului din Dalton, a claselor mobile din Winetka, a școalei lui L. Meutter din Elveția, și a conducerii de sine a clasei experimentată la noi de d-l. prof. **Radu Petre**.

Cu rezervă, față de înfăptuirile americane îndreptățită de starea socială de acolo, care e un ciudat compromis de bine și de rău uman, fără a me-

rita numirea de democratism **ajuns**, decât din punctul de vedere al lipsei continuității biologice — și spirituale; civilizația lumii noi este cu totul deosebită de a noastră și prăpastia căscată între dănsese zădărniciind aprioric eficacitatea oricărei încercări de împrumutare a valorilor. Aproape la fel se postează starea socială a poporului Elvețian, însă au mai multă bază etnică, oferind aspectele unui democratism realizat în amănunte, dar din cauza grămădirii acolo a tot ce ratatul principiu are pretutindeni sporadic, arată întocmai așa, cum se lustruește și perfecționează materialul destinat unei expoziții

Cât privește probele făcute la noi în România, au încă în favorul lor primordialitatea preocupării de ordine, fără neglijarea celorlalte adevăruri pedagogice și sociologice. Ceeace d-l prof. Radu Petre a încercat, a fost, transpunerea formelor de instituțiuni existente, în școală, pe bază pur morală; bază care lipsind însă la instituțiunile veritabile ale societății, va face să se destrame după primul pas în viață, tot ce școala clădește.

5. Prin urmare în ultima analiză nu ne rămâne nimic din democratismul pedagogic propriu zis. Pentru o mai bună înțelegere, să împărțim în două conținutul ideii:

partea inclusivă a democrației, aportul dănssei ca normă socială, și educativă care aport a fost rezumativ examinat în cursul acestor rânduri și prin sine însuși, dovedit inutil;

și partea fondală, adică: 1. Școala ca factor de construcție și corectiv, 2. Necesitatea educării masselor, — parte care trebuie considerată ca importată, fiind chestiune de valoare vitală eternă a societății, asupra căreia democratismul a accentuat doar discuția — e singurul său merit, deși nu mic — și căreia i se va găsi răspuns în cadrul unei alte probleme, ce nu va întârzia să-și impună zorile sănătoase și bune, punându-se pe sine, cu toată tăria, în balanța discuției.

Anume: problema naționalismului integral — ca principiu de educație.

1. Noțiunile de stat și societate nu se pot despărți din punct de vedere al proprietăților, așa cum face gândirea democrată. Căci am mai spus, statul nu este altceva decât expresia dinamică a societății; definiția curentă, de formă juridică a societății, fiind prea strâmtă, și, nu e greu de găsit, necorespunzătoare. Doctrinei naționalismului integral îi rămâne sarcina să demonstreze că nu se poate concepe neegalarea pasului evoluției lor — cum democratismul afirmă, și se comportă chiar pentru faptul simplu, ca trebuie să fie unul și acelaș lucru.

2. Sociologia democrată desconsideră și află contradictorie îndrăzneala filozofică a lui Spencer, privitoare la eventualitatea omului-stat; cu toate că extravaganța marelui gânditor englez, în baza unei logice oferite de însăși această sociologie, poate fi găsită curat vizionarism... democrat.

În evoluarea personalității moderne, Spencer vedea un proces de eliberare a singuraticului de sub tutela societății, spre decadența acesteia, prin cucerirea treptată a posibilității de a face față independentă sumei de norme realizată de către progres și puse până acum în funcționare de către societate. Iar democratismul pretinde evoluarea aceleiași personalități — Spencer îi spunea individualitate, dar, am arătat, e tot una — până la a ajunge să se găsească în singuratic, răspuns uniform, precis și direct, la toate întrebările de ordin structural și vital, ale societății.

Identitatea e perfectă.

Petru Galiș

Muzeul școlar (organizarea lui)

În această revistă s'a scris despre muzeul școlar. Acum revenim cu un mod de organizare.

E bine ca pentru fiecare lecție — la care se poate — să avem materialul necesar în muzeul școlii.

Muzeul școlar — chiar în forma sa inițială — trebuie împărțit în grupe sau secțiuni, pe materiile de învățământ. Așa bunăoară să avem 8 grupe.

1. **Intuiția și Șt. Naturale.** Această grupă va surprinde; materii prime și fabricate, frunze semințe, plante medicinale, secțiuni din lemn, roci minerale, tablouri, în spirt; broaște, șopârle, pești șerpi ș. a.

Avem o mulțime de societăți miniere, cari trimit cu plăcere minerale pentru școli.

Astfel având aceste ne vom face diferite planșe pe cari le vom așeza cât mai estetic ex, la planșa cu vița de vie vom așeza: frunză și floare, tulpină altoirea viței de vie, struguri albi, roz și negri în spirt, vin alb, vin roșu, coniac tescovină, oțet de vin și magiun de struguri.

La grâu, spicul, tulpina cu rădăcina, paie, grâul, făina de lux, de pâine târâte, scrobeala (în sticle). La cânepă: semințele, uleiul, tulpina, măduva, fructul. Semințele și ce se fabrică din ele, ex. la prun, fructe uscate sămburi magiun țuică.

2. **Fizica și chimia:** va cuprinde aparate simple, metale diferite tuburi de sticlă, bastoane de sticlă, bile, inele, lampă de spirt ect.

3. **Istoria.** Aci vom procura rot felul de tablouri istorice, unelte, arme vechi, instrumente arhaice etc.

4. **Geografia.** Această grupă va cuprinde: hărți, glob, planiglob, cărți poștale ilustrate din diferite localități sau din străinătate cuprinzând vederi de orașe, peisagii ect.

5. **Aritmetica și Geometria.** Aci vom avea, măsurile de lungime de capacitate, mașina de socotit și diferite corpuri geometrice lucrate din carton sau din lemn

6. **Desenul.** Secțiunea aceasta cuprinzând tot felul de gravuri decorative și motive românești.

7. **Religia.** Aci vom avea tablouri biblice, icoane ect.

8. **Etnografia.** Această materie de învățământ nu există în programa noastră analitică. Această grupă va oglindi trecutul localnic cuprinzând; cusături naționale, scoarțe, unelte veclii localnice, ouă încondeiate, fluere cornuri jucării din lemn ect. ect. Pe lângă aceste ar fi bine ca să păstrăm în fiecare an: teme, compuneri, desemnuri caiete de caligrafie obiecte de lucru manual pentru a se vedea, — cât se poate — dela an la an, evoluția și rezultatul învățământului statornicind astfel legătura între trecut și prezent.

Întocmirea unui muzeu școlar în practică e lucru ușor.

Oricare învățător muncind cu însuflețire pentru aprovizionarea școlilor cu materialul didactic, despre care am vorbit își va ușura munca din școală, făcând un serviciu statului, ridicând totodată și prestigiul școlii românești la nivelul pe care îl merită.

Cu entuziasmul învățătorului și cu puțină cheltuială, se poate organiza pe lângă fiecare școală un muzeu școlar pentru că ce greutate va fi de pildă la întocmirea unui herbar care să cuprindă plante de tot felul, cereale de prin partea locului ect. sau la întocmirea unui insectar, pe cari insecte copii le vor prinde cu ocazia diferitelor excursii fixându-le cu ace pe carton. Animalele mai mici din apă pot fi păstrate cu ușurință în sticle cu spirt. In cutii de chibrite putem păstra făină de: porumb, orz, ovăs, grâu ect., semințe de tot soiul, sare, zahăr, piper cuișoare ect. Aramă, fier, plumb uzate în loc de metale. Uneltele plugarului pot fi lucrate chiar de copii la ora de l. manual la fel cusăturile și alesăturile de către fete. In excursii mai putem aduna pietri de tot felul, pământ argilos, nisipos, humus, văros, roci, cărbuni și minereuri, în regiunea deluroasă. Planșele de Șt. Naturale se înțelege le vom presa numai în sugativă.

Planșele le putem face din carton de 2 mm. grosime, după mărirea dorită.

Metodele de organizare ale muzeului pot varia.

Fiecare învățător e liber să și-l creeze cum crede de cuviință. Materialul strâns, catalogat, așezat pe grupe și păstrat cu grijă poate fi păstrat o viață întreagă. Reînviat mereu, ajustat complectat, schimbat, poate trăi cât și școala **secole de-arândul.**

O astfel de școală inzeștrată este mândria învățătorului care o conduce. Prin aceasta își va ușura munca din școală, făcând totodată și un serviciu statului ridicând mult prestigiul școlii românești, la nivelul pe care îl merită.

Nicolae Șerban — Zădărlac

Observațiuni și experimente pedologice:**Rezultatul**

testului No. 5 de memorie pentru forme geometrice de Fieron adoptat de G. Bontilă, și aplicat la elevii de clasa I ai școlii normale de învățători din Arad, în ziua de 30 Noembrie 1935, ora 9 - 10 a. m.

Testul s'a aplicat la 39 elevi. S'a procedat conform instrucțiunilor. (Tehnica testelor psihologice de Gh. Bontilă pag. 85). Experimentul a durat 2 minute. Prim dată li se împarte foile 5 A. pentru a intui bine (observa) cele 8 forme geometrice și a sublinia figurile cărora le lipsește colțul stâng de sus. După aceea trebuie să observe în foile 58 formele geometrice din 5 A și să le însemne cu o cruce în lăuntru lor. (Foile 58 conțin 24 forme geometrice)

Rezultatul e următorul:

Punctele bune - Punctele rele = Rezultatul (PB - PR = R).

Ei se compară sau se raportează la etalonul dat (Tehnica testelor: Gh. Bontilă pag. 86).

Pentru a avea o idee generală despre elevii clasei I din punct de vedere al memoriei pentru formele geometrice - am totalizat numărul elevilor ce cad în același quartil și am socotit și procentul ce-l reprezintă din totalul elevilor, asupra cărora s'a aplicat testul.

Rezultatul este următorul:

Perc. 0-25	quartilul inferior	9 elevi	=	23,08%
" 25-50	medianul inferior	26 "	=	66,67%
" 50-75	superior	3 "	=	7,69%
" 75-100	quartilul superior	1 "	=	2,59%
		39	=	100,00%

Știind, că orice însușire psihică poate fi subnormală, normală și supranormală și mai știind, că o funcțiune psihică este considerată inferioară, adică subnormală, când este cuprinsă între percentilele 0 și 25, quartilul inferior, și dimpotrivă, când este cuprinsă între percentilele 75 și 100, quartilul superior, e considerată supranormală, iar cele cuprinse între percentilele 25 și 75 (medianul inf. și sup.) sunt considerate ca normale. Din tabloul de mai sus, constatăm că în ce privește memoria pentru formele geometrice, avem: 23,08% elevi subnormali, 74,36% normali și 2,56% supranormali.

Stana Ioan, cl. VIII.

Diverse

Puncte cardinale în haos

Răspântia veacurilor. Și simți neliniștea rătăcirii care te așteaptă. Spațiul temporal al culturii de azi, și-a închis ciclul. Cântecul de lebadă, *Der Untergang des Abendlandes*, își poate profila umbra. Suntem la început de veacuri, sau la începutul unui nou ciclu cultural Spengler se verifică. Deasupra capului nostru plutește greu norul sfârșitului. Dincolo, săgeata idealismului, n'a străfulgerat taina timpurilor. Infinitul își țese ființa din plămada temporală a idealului, transfigurat și estompat în amurguri.

În crucea veacurilor, sufletul se regăsește în fața eternității, sub raza directă a verificării prin conștiința raporturilor. Eternitate și clipă, conștiință și lut; datoria, ca o risipă a ființii în sufletul umanității, față cu umbra fără glas a interesului mărginit și mic. Lumină și întuneric, ideal și mărginire. Sufletul se vrea — hipostaziat în existența ontologică a idealului, pentru a-și actualiza finalitatea.

Ritmice, ciclurile se 'nchid și se deschid, cântând simfonia eternă și infinită a lumii.

Și'n lăuntru lor generațiile se succed pe scena istoriei ispășindu-și dramatic în fața clipei, existența efemeră și fatală.

Generații continuative care împlinesc crezul uneia care l-a trasat, generații care trăesc în structura unei forme de cultură și care transformă crezul, în împlinire. Aceste sunt generații care contribuie la împlinirea cuplului de reacțiune, crez și act în mijlocul unei forme de viață.

Sunt generații la margini de sfârșit de timp. La marginea împlinirii, atunci când idealul s'a realizat în act. Generații, asemeni omului obosit epuizate, stoarse de vlagă creatoare, care-și transformă datoria în drept, se epuizează în sterila luptă contra germinării noilor forme. Profitoare, interesate, lipsite de cultul adevărului, de credința actului creator, generații cari cer fără a da, și cari consumă fără a crea.

Sceptice sau cinice, cari trăesc moda cu setea de vanitate a semidoc-tului, care-și vând chiar credința pe prețul arginților.

Generații servite, lingușitoare, ruină, animalizate, istovite, viciate, și 'ndobitocite. Generații profitoare.

Sunt generații însă cari se nasc la 'nceput de timp. Acolo unde se 'ncearcă pulsațiile unei forme nouă și unde se istovesc respirațiile unei forme ce și-a împlinit sorocul. Marginea între două vremi, una care apune cu tot tezaurul pe care l-a format, alta care se naște purtând lozınca unui imperativ: voința de a crea.

Aceasta-i generația creatoare, inspirată căci trăește anticipat forma noii culturi sub haina idealului, și potrivit căruia răsădește în pământul întors, fărâmițat, plantația fericită care va îmbrăca și va fructifica în noua formă de viață.

Această generație își începe viața în nodurile dintre cele 2 forme, în care generațiile creatoare se încrucișează cu generațiile profitoare, și când adesea desnodământul este violent.

Nu tuturor generațiilor le revine meritul a se numi generații creatoare. Unele fatal se nasc în mijlocul unei forme și trebuie să continue cu ardoare la împlinirea crezului acelei forme: **generații continuative**. Altele se nasc la sfârșit de timp și trăesc fatal clipa epuizată de idealul cristalizat în forme, și cari nu mai simt legătura tainică, puternică, a omului cu unanimitatea întreagă, generații sfărâmate în indivizi — interesați direct — cari se grăbesc să risipească bunul comun, luând fiecare în beneficiul său cât mai mult: **generații profitoare**. Altele cari se nasc la început de vremuri nouă, când simt în ele chemarea de a crea din nou, de a începe un nou ciclu, de-a deschide un nou drum, de-a sămăna sămânța din care să răsară noul ideal, de-a contura crezul, pentruca rând pe rând generațiile cari vor veni să poată purta flacăra luminii mai departe din mână în mână, până ce vor reuși să înalțe temple, culturi, spiritualități credințe nouă în lumina cărora omul să ia transfigurarea formei din care face parte: **generații creatoare**. Generații inspirate, cari trăesc anticipat sub forma de ideal noua structură a formei de viață.

Istoria e mărturie. Elan creator, muncă și cântecul lebedei care moare sunt cele trei momente ale marilor cicluri culturale.

Aceste reflecții se verifică prin glasul inspirațiilor generației creatoare. Drumurile pe cari le va urma în nomenclatura umanității, națiunea noastră, care trăește într'un moment lipsit de ideal, fac obiectul încercărilor de formulare a întregii generații de azi. Minți autorizate, cari și-au împletit ființa în cultura neamului, încearcă o descifrare a liniei ciclice în noua formă. Tineri îndrăzneți, mai mult inspirați, încearcă prin simțuri noi, să prindă glasul de peste nori. Se așteaptă deschiderea ceriului.

Unii văd — cei tineri — soluția, în cuplu dintre tradiție și revoluție. Una din cele mai autorizate minți, îl formulează sub numele de Românișm: C. Rădulescu Motru. Iar azi inspiratul, creștinul, mistic și poet Nichifor Crainic îl formulează în glasul din cer — al lui D-zeu — adresat neamului românesc: în dreapta ortodoxie mărturisit și întărit de tradiția religioasă a neamului. (Puncte cardinale în haos, 1936). Criza pe care o încercăm în momentul prezent, e o criză ontologică, spune Nichifor Crainic.

„Infiorătorul catolicism al epocii noastre, răscolind până în taina exis-

tenții contemporane, lasă să se vadă acest adevăr spiritual, fundamental al vieții, precum muntele basmului se despică în două lăsând să se întrezărească pe o clipă prin deschizătură, apa fără moarte în adânc, din care cine bea nu mai moare. Criza contemporană nu e numai economică, nu e numai financiară, nu e numai politică, nu e numai socială, nu e numai morală, ea e o criză ontologică ce pune din nou problema originii vieții și deci a destinului omenesc" (pag. 26).

Dintre idealism, după care singura realitate e ideea, materialism, după care nu există nimic afară de materie și energie fizică, dl. Nichifor Crainic rămâne adeptul spiritualismului, care cuprinde și spiritul și materia, soluționând armonios antinomiile celor două doctrine extremiste. Spiritul e afirmat materia e netăgăduită. Dar spiritul e primordial și exercită asupra materiei primatul său patern.

Ordinea cosmică în toată divina ei frumusețe, nu e opera hazardului, ci opera spiritului care și îmbracă în formele existenții pasta amorfă a materiei. Omul e trup din materie și spirit din divinitate. De-aici concepția Domniei-Sale despre cultură și civilizație. Civilizația e legătura omului cu pământul, cultura e legătura omului cu cerul. Așa, omul de credință domină vremea, crează istoria. Formula magică a ordonării elementelor, este în ortodoxismul credinței noastre, care-și îmbină subteran rădăcinile sfințite în toată scara valorilor culturale.

Tradiție și spiritualitate ortodoxă, Româanism, tradiție și revoluție, sunt licăriri de orientare. Încotro ne vom îndepărta?

I. C. Stoica.

Cele două altare

„Înainte de a mă adresa la cele două altare la cari voi sluji în fiecare zi: Biserica și Patria" P. S. S. Andrei Crișanul, 10. XII. 1935.

Rareori se poate exprima o necesitate spirituală inexorabilă a unei epoci o directivă, sau un drum nou larg ce se deschide spre zări luminate, în așa de puține și așa de cuprinzătoare cuvinte ca acelea rostite de P. S. S. Andrei Crișanul în cuvântarea ținută în 10. XII. 1935 imediat după alegerea P. S. Sale ca episcop a Aradului. P. S. Sa se angajază solemn în fața lui Dumnezeu și al oamenilor ca pe timpul cât va păstori credincioșii Săi, să slujească zilnic celor două altare.

În vremile acestea de absentism religios și național, când oamenii ce suflet adevărat, sunt din ce în ce mai îngrijorați de drumul greșit spre caru se îndrepta spiritualitatea românească, aceste cuvinte cad ca picăturile de

unt de lemn pe focul ce mocnește sub cenușă. Un drum larg și luminos, o perspectivă măreață se desenează pe pânza viitorului acestui colț de țară, pe el vor merge fiii bisericii și ai neamului, călăuziți de un vrednic păstor, a cărui minte e bogată în înțelepciune și a cărui inimă e plină de iubire pentru poporul său.

Nimic mai frumos ca slujba de preot al acestor două altare. Nimic mai de folos spiritualității neamului ca moțiunea lor în legătură indisolubilă. Istoria ne-a dovedit cu prisosință că biserica și patria sunt pentru neamul românesc două lucruri sfinte pururi nedespărțite. Dacă am fi pierdut biserica nu ne mai regăseam patria. Marii noștri vlădici — păstorii venerați ai poporului românesc în trecut — au înțeles cu mintea lor înaltă sfânta legătură a celor două altare și din slujba lor vrednică și ardentă, din tămâia și din focul pe care nu l-au lăsat să se stingă din aceste altare, s'a născut marea țară românească de azi. Și dacă focul de pe altarul patriei nu s'a stins în Ardealul tuturor suferințelor, meritul cel mare este al slujitorilor altarului bisericesc, cari au înțeles să strecoare în altarul bisericii, misul altar național și să-i alimenteze flacăra cu unt de lemnul iubirii de patrie, ținând-o trează și mărint-o mereu până în ziua cea mare, când a izbucnit în uriașul foc de iubire și jertfă, care a fost războiul mondial pentru noi. Bucuria noastră e nespus de mare, când în aceste vremuri neînțelese, când iubirea de patrie se ascunde ca cenușereasa prin sufletele celor simpli și modești, un prinț al bisericii rostește adevărul care trebuie să lumineze România. Când firul urei stârnește nisipul din afara hotarelor, când fiarele neadormite se reculeg din debandada înfrângerii și privesc cu ochii roșii de ură și de foame trupul tânăr al scumpei noastre țări, ce alt imperativ s'ar impune sufletului nostru dacă nu cel național?

Atunci când vipere se ascund în sânul neamului și îi inoculează otrava sectară, imorală și atunci când negustorii de murdării otrăvesc tinerimea cu scrieri inepte în cari improașcă noroiu asupra a tot ce avem sfânt în cer și pe pământ, ce imperativ ni-s'ar impune mai cu tărie ca reeducarea religioasă a neamului și distrugerea dușmanilor sufletului său și ai credințe sale strămoșești?

Câte lacrimi nu s'au vărsat la picioarele altarului patriei, câți ochi nu s'au stins priveghind focul sacru al iubirii de neam, dealungul atâtor veacuri de suferințe amare. Pe orice filă a istoriei românești îți pleci ochii nu vezii decât lacrimi, dureri și sânge. Am sfințit altarul cu sângele milioanei de strămoși morți în luptele uriașe de apărare a patriei și legii românești. Sfinte ne-au fost nouă totdeauna aceste altare, dar ne-au devenit și mai sfinte prin jertfele făcute întru apărarea lor. Și sfinte le vom păstra deapururi, apărându-le cu abnegație căci ele reprezintă viața noastră.

În acest veac al tuturor intunecimilor, când se divinizează și se profanează totul — fără măsură, altarul bisericii și al patriei trebuiesc veghiate mai cu osebire. săgeți otrăvite se îndreaptă spre ele din toate ascunzișurile.

Dacă am pierde aceste altare, pierduți am fi și noi căci am pierde cele mai mari puteri ale sufletului nostru. Biserica ne dă pacea interioară, iubirea patriei ne dă avântul spre jertfă și eroism. Când și-ar pierde aceste însușiri ce ar deveni sufletul nostru ?

La frontiera aceasta vestică unde bat atâtea vânturi puternice și de unde se aude peste hotare vuetul urii înăbușite ce așteaptă ziua deslănțuirii, oțelirea sufletelor românești, piima credință în Dumnezeu și patrie, e o datorie sfântă. În fumul minoritar de tămâie a se înălța spre bolți ca o jertfă adusă cu inimă curată Celui prea înalt, să amestecăm pururi rugăciunea arzătoare pentru prosperitatea patriei și pentru crotirea ei în orice ceas. Orice candelă vom aprinde la icoana unui sfânt, undelemnul să ardă ca o rugăciune pioasă pentru zilele bune ale acestei țări încercate prin atât de multă suferință.

În fiecare suflet de român, candela iubirii de Dumnezeu și de neam trebuie să ardă mereu ca o lumină dulce care gonește întunericul din suflet și îi luminează drumul ferindu-l de prăpăstiile pline de întuneric și moarte. Ca un far ce luminează pustietăți de valuri mișcătoare, ca steaua polară călăuză sigură și neclintită în oceanul spațiului, vedenia măreață a patriei ocrotită de mâna lui Dumnezeu, e cea dintâiu și cea din urmă jintă a vieții nobile.

Ah, slujba la cele două altare e nespus de frumoasă și nobilă! Ferice de închinătorii acestor altare! Și ferice de slujitorul încredințat de Pronie să țină pururi treaz focul sacru al singurilor și celor mai sfinte dintre altare.

Vasilie Lădaru, înv. Bătuța-Arad.

C ă r ț i

Sate și dascăli este titlul noului volum apărut de câteva zile, din condeiul d-lui inspector general *Gh. Tulbure* cunoscutul și bine apreciatul publicist ardelean. Noul volum cuprinde un bogat mănunchi de articole și cugetări curente și aspecte, schițe și icoane, reflectând viața școlară și frământările dascălimii din epoca noastră postbelică.

Contactul permanent și îndelungat al distinsului autor cu realitățile școlare din Ardeal, spiritul său critic obiectiv, ajutat de o viziune clară și de o ținută autentic literară, constituiesc garanția deplină, că noua lucrare este o lectură savuroasă și plină de folos sufletesc pentru dascălii satelor noastre.

În numărul viitor vom reveni mai pe larg.

„Invațătorii“ de **B. Jordan**. De câțiva ani înfloresc în vitrinele

librăriilor atâtea gânduri și idei sublime, imprimate în celuloza circulatorie, în cărți compacte, în volume dense, pline de viață, elan și reconfortare. În deosebi romanul trăește o epocă de invazie.

Desigur, nu toate pot viețui peste clipele efemerului, dar nu e mai puțin adevărat că sunt căutate de publicul cetitor. După câte știm, scriitorii s'au adaptat cerințelor vieții, deși parcă mai normal și mai dorit ar fi fost să fie invers.

Trăim epoca de efereșcență a literaturii noastre, ce-și caută făgaș de trăinicie, pionii se fixează pentru mult timp, umplutura se pierde și pașii siguri spre progres se văd, rămân și continuă.

Medii și probleme variate sunt disecate de minți competente, și cunosătoare, în opere de artă ce infruntă cu semeție rigorile oricărei critice, după criteriile cele mai riguroase. Și dacă pentru un moment dictează opinia interesată a reclamei și cronicilor subiective, timpul și simțul critic al cetitorului plasează, de multe ori înaintea criticii obiective fiecare carte, fiecare nume. Câte stele n'au apus, „câți luciferi nu strălucesc, cu toată avalanșa indifeerenței unor anumite „cenacle“, „criterii“. În totul celor ce promit cu certitudine implacabilă se integrază fidel, un nume ce se impune încet, dar trainic. Este B. Iordan, al cărui ultim roman: „Invățătorii“ ne-a bătut în geam în sărbătorile nașterii lui Hristos.

Modest, dar perseverent și virtuos al frazei simple și-al creației autentice, a pătruns pe încetul în rariștea câmpului literaturii noastre. Mai întâiu cu „Vitrine în păpuși de porțelan“, apoi cu „Normaliștii și continuând cu „Delta — pământul ispitelor“, premiate.

„Invățătorii sunt o continuare firească a „Normaliști“-lor — ce ne aminteste tangențial pe „Noul seminar“ al lui Donici, fără neverosimilul și brutalitățile de acolo. „Invățătorii“ vstă rupt din viața noastră a tuturor, din sufletul fiecăruia. Elanul, ca și decepția, mediul, adaptarea la realități, cancanurile vieții sociale, parvenirile, criticile eronate dintr'o parte și alta dintre „generații“, selecția inechitabilă prin examene ridicole, lașitatea și lichelismul și sacrificiul, toate sunt încheigate măestrit în acest roman, cu virtuozitate de artist.

Subiectul? Capitolele? Eroii?... suntem noi, oricare dintre noi, viața noastră a celor tineri, din orice sat, din orice regiune, în special a celor din regiunile minoritare.

În orice parte a țării sunt felurite concepțiile de viață — strâns legate de temperamente — sunt elemente de toate mâinile, organe de control de cinst, dar mai ales de pomină, fricțiuni între cei de o vârstă, din motive meschine și banale, între aceștia și generația celor „bătrâni“. Toți au dat examene inechitabile, unde s'a pus baza pe memorie, noroc și inspirația de

moment. Mici aventuri, grave confecte de idei și sentiment, lupte meschine, lașe, etc.

Dacă alți au literaturizat viața învățătorilor, după imaginație, gând ideile și informație, d. Jordan, ca unul ce trăiește această viață, a redat realitatea așa cum se prezintă, prea real chiar. Este actualul până la zi, o cronică fidelă a vieții fiecăruia dintre noi și a autorului în deosebi.

Era așteptat — de dorit — ca cineva dintre noi să prindă în mod real viața de sbucium, de trudă, de sacrificiu, de dăruire nețârmurite, a acestui apostol al neamului. L-am găsit, pe acela în d. B. Jordan. Inceputul făcut este destul de interesant, dens și virtuos. Continuarea va veni, ne-o promite autorul care anunță ca urmare, al treilea volum: „Revizori și inspectori”.

Un sfat prietenesc însă. Să abandoneze unele expresii „fari” cam de suburbie, cari nu cadrează cu ideile limpezi și savuroase

Florian Stănică

Regulamentul

secțiunii de ajutor mutual pe lângă Banca Invățătorilor din județul Arad.

I. Înființarea și denumirea

Art. 1. Se înființează pe lângă Banca Invățătorilor din județul Arad o secțiune cu numele de „**Secțiune de ajutor mutual al membrilor corpului didactic primar din jud. Arad**” pe baza art. 35 al. g. din statutele numitei bănci.

II. Scopul și durata

Art. 2. Scopul secțiunii este

a) Acordarea de ajutor bănesc — la cheltueli de înmormântare — moștenitorilor legali ai membrului decedat;

b) Acordarea unui ajutor bănesc regulamentar membrului care și-a pierdut capacitatea de muncă, din ce a urmat ieșirea din învățământ — cu orice vechime de serviciu;

c) Acordarea unui ajutor bănesc regulamentar membrului ce trece în statul de pensiuie cu orice vechime de serviciu.

Art. 3. Durata secțiunii este aceeași, ca a Băncii Invățătorilor.

III. Membrii secțiunii. Inscrierea lor.

Art. 4. Toți învățătorii din jud. Arad, cari în acelaș timp sunt și membrii ai Băncii Învățătorilor, se pot înscrie ca membrii în secțiunea de ajutor mutual. Învățătorii, trecuți deja în statul de pensiuie și soțiile acestora precum și soțiile învățătorilor — membrii activi se pot înscrie de membrii, respective membre ai acestei secțiuni, dar numai pentru cazuri de moarte.

Art 5. Membrii controlului și ai administrației școlare, membrii ai băncii au drept de înscriere în secțiune.

Art 6. Inscrierea în secțiune se va face pe baza unei declarațiuni serioase adresate Consiliului de administrație al Băncii Învățătorilor din jud. Arad, care o va discuta și aproba după caz.

Art. 7. Orice membru se consideră înscris și intră în drepturile acordate de prezentul regulament numai din momentul când i s'a primit formal și fără rezerve înscrierea în secțiune și a vărsat în casa băncii învățătorilor — în contul secțiunii, taxa de înscriere și cotizația specială prevăzută la art. 9 din acest regulament.

Art. 8. Calitatea de membru se pierde;

a) Prin neplata cotizațiilor convenite la termenul stabilit prin acest regulament.

b) În urma cererii formale de retragere a membrului adresată consiliului de administrație a băncii sau adunării generale a secțiunii.

c) Dacă încetează a fi membru al Băncii Învățătorilor din jud. Arad.

d) Dacă lucrează contra intereselor secțiunii.

În cazurile prevăzute la al. a) b) și c) escluderea se face de consiliul de administrație, iar în cazul d) de către adunarea generală a secțiunii.

IV. Indatoririle membrilor.

Art. 9. Fiecare membru este dator, ca imediat după admiterea înscrierii în secțiune, să depună la cassa Băncii Învățătorilor din jud. Arad, o taxă de înscriere de lei 100, cu care să se formeze fondul general al secțiunii.

Art. 10. În caz de deces a unui membru, sau prin declararea de incapacitate de muncă — prin care ar deveni dimis din funcțiune, ori prin pensionarea cutărui membru, — ceilalți membrii ai secțiunii — în timp de-o lună dela data înștiințării — vor plăti de fiecare caz câte-o cotizație fixată în fiecare an de adunarea generală, cu care se formează fondul special de ajutoare al secțiunii.

Această cotizație se va calcula în raport cu vechimea membrilor în învățământ, spre care scop — pentru o calculare rațională am întocmit următorul :

Tablou sinoptic).

Ani de serviciu	1—10 ani			11—20 ani			21—30 ani			31—35 ani			Notă
	No. membr.	Cota	De plată	No. membr.	Cota	De plată	No. membr.	Cota	De plată	No. membr.	Cota	De plată	
1—10	200	17	3.400	200	25	5.000	200	40	8.000	200	50	10.000	
11—20	66	24	1.584	66	35	2.310	66	60	3.960	66	70	4.620	
21—30	38	47	1.786	38	70	2.660	37	110	4.180	38	140	2.320	
31—35	36	100	3.600	36	150	5.400	36	250	9.200	36	300	10.800	
Total:	340		10370	340		15370	340		25340	340		30.740	

Spre a fi înțeles acest tablou redăm următoarele explicații:

a) Când decesul și incapacitatea s-ar întâmpla între anii de serviciu 1—10 inclusiv, secțiunea ar lichida celor în drept suma de lei 10.000; dar tot atunci toți membrii secțiunii ar contribui cu cotele din categoria „1—10 ani“, cari cote în total ar da suma de Lei 10.370;

b) Când decesul, incapacitatea și pensionarea s-ar întâmpla între anii de serviciu 11—20 inclusiv, — secțiunea ar lichida celor în drept suma de Lei 15.000; dar tot atunci toți membrii secțiunii ar contribui cu cotele din categoria „11—20 ani“, cari cote în total ar da suma de Lei 15.370;

c) Când decesul, incapacitatea și pensionarea s-ar întâmpla între anii de serviciu 21—30 inclusiv, — secțiunea ar lichida celor în drept suma de Lei 25.000; dar totatunci membrii secțiunii ar contribui cu cotele din categoria „21—30 ani“, care în total ar da suma de Lei 25.340, — și

d) Când decesul, incapacitatea, ori pensionarea ar urma între anii de serviciu 31—45 inclusiv, — secțiunea ar lichida celor în drept suma de Lei 30.000; dar în schimb toți membrii secțiunii ar contribui cu cotele din categoria „31—35 ani“, cari cote în total ar da suma de Lei 30.740.

Se notează, că în categoria „1—10 ani“, se încadrează toți membrii pensionari și soțiile acestora precum și soțiile membrilor activi, cari deja sunt membrii respective membre a secțiunii de ajutor mutual în caz de deces, care secțiune — prin adoptarea noului regulament, se consideră de disolvată.

Această categorie de membri ai secțiunii, precum și acei cari se vor înscrie din nou, vor plăti cote numai în cazuri de decese, prin ce înțrăm în categoria de drepturi „1—10 ani“, urmând ca secțiunea — în caz de deces — să lichideze celor în drept suma de Lei 10.000, — dar în schimb

¹⁾ Acest tablou are la bază numărul învătătorilor titulari după vechime în serviciu cari au fost membri ai Băncii învătătorilor din jud. Arad la data de 1 Noembrie 1935.

în asemenea cazuri toți membrii secțiunii vor contribui cu cotele din categoria „1—10 ani”, cari cote în total dau suma de Lei 10.370.

Incasările, ce întrec sumele de lichidat se numesc **rezerve matematice**. D. c. : La categoria „1—10 ani”, se află la total Lei 10.370, din care lei 10 000 este sumă pentru lichidare, iar lei 370 ca **rezervă matematică**. Tot astfel la categoria „11—20ani” — rezerva matematică este lei 370; la „21—30 ani” rezerva matematică este lei 340; iar la cea din urmă categorie, rezerva matematică este lei 740. Aceste rezerve matematice au altă menire.

Cu ocaziunea lichidării sumelor celor în drept se vor reține :

de la cei ce au de primit	Lei 10.000	se vor reține	5% =	500
„ „ „ „ „ „	15.000	„ „ „	6% =	900
„ „ „ „ „ „	25 000	„ „ „	8% =	2.000
„ „ „ „ „ „	30.000	„ „ „	10% =	3.000

Deci: Sumele rezultate din procente vor fi detruse din suma arondată spre lichidare.

Sumele prestate din rezultatele matematici și din procentele scăzute se vor distribui 50% fondului general, iar 50 % se vor înregistra în contul cheltuelilor de administrație.

Art. 11. Atât cotizațiile cât și taxele de înscrieri se vor reține — dela membrii învățători activi, cât și pentru soțiile acestora membre ale secțiunii prin statele de plata salariilor — pe baza borderourilor lunare întocmite de către conducerea Băncii Învățătorilor; iar pensionarii și soțiile acestora le vor vărsa direct la cassa băncii în termenul fixat de acest regulament:

Art. 12 Incasările și plățile se vor efectua prin administrația Băncii Învățătorilor pe lângă eliberarea actelor justificative.

Art. 13 Sumele secțiunii se păstrează la Banca Învățătorilor, cari se vor mări cu dobânzile cuvenite depunerilor spre fructificare.

Art. 14. Oricare membru aparținător numai categoriei de deces poate da consiliului de administrație al băncii o declarație scrisă, păstrată în plic, în care va designa pe moștenitori, — ori că în ce mod înțelege să distribue între aceștia ajutoarele cuvenite — în caz de moarte. Aceste declarațiuni se păstrează în secret, iar primirea lor se confirmă printr'o scrisoare. Declarațiunile pot fi schimbate oricând, iar la executare se va ținea cont numai de dispozițiunile cuprinse în declarațiunea din urmă.

V. Capitalul secțiunii.

Art 15 Se formează din: a) Fondul special ca proveniența din cotizațiile arătate în tabloul sinoptic dela art. 10.

b) Fondul general, ce se formează din cotizațiile prevăzute la art. 9, care fond se va mai augmenta cu :

1. sumele rămase din taxele de înscriere, după acoperirea cheltuelilor,
2. dobânzile capitalizate,
3. rezervele matematice (art. 10),
- 4 50% din procentele scăzute la sumele arondate spre lichidare (art. 10) și
5. o cotizație de Lei 50 ce se va încasa dela toți membrii secțiunii în fiecare an cel mult până la 1 Aprilie.

Acest fond general se va augmenta până la suma maximă necesară la o eventuală dizolvare a băncii și a secțiunii, pentru a putea rebonifica pe membrii secțiunii rămași în viață — măcar cu suma cotizațiilor vărsate, ori întrucât fondul general n'ar putea acoperi cotizațiile vărsate, atunci acest fond se va distribui — la dizolvare — în proporția cotizațiilor vărsate, conform tabloului sinoptic.

Cotizațiile vărsate — la dizolvare — nu vor putea face obiect de discuție, deoarece atunci acesta se va distribui în întregime conform aliniatului anterior,

Art 16. Sumele arondate pentru lichidare se vor plăti celor în drept, dacă :

a) **În caz de deces** moștenitorii vor aduce cazul de moarte la cunoștința consiliului de administrație a băncii, prezentând actul de deces în termen de 3 luni.

b) **În caz de incapacitate** interesatul membru va dovedi cu acte că a fost pus în disponibilitate din motivul infirmității ori a incapacității de muncă. Dovada se va face tot în termen de 3 luni, dela declararea de incapacitate.

c) **În caz de pensionare** interesatul va dovedi cu act din care se va constata pensionarea

Dela prezentarea actelor amintite, Banca Invățătorilor este obligată a lichida sumele arondate — după scăderea procentului amintit la art. 10 — cel mai iârziu în curs de 3 luni.

Pentru moștenitorii minori, obligațiunile de încasarea sumei arondate în contul membrului decedat, cad în sarcina tutorelui sau a rudelor preferate.

Art. 17 În caz de neprimepere sau reacredință a tutorilor în întrebuințarea ajutorului primit, secțiunea prin Banca Invățătorilor își rezervă dreptul de a cere justiției pedepsirea și înlăturarea lor.

Art. 18. Pierd dreptul la ajutor moștenitorii cari au premeditat sau au cauzat moartea membrului, ori dacă acesta s'a sinucis din cauza lor. În

aceste cazuri administrația secțiunii va lua de bază concluziile definitive ale justiției.

Art. 19. La achitarea sumei arondate pentru caz de deces se va avea în vedere datoria decedatului către bancă, care datorie se va detrage și numai restul va fi servit moștenitorilor.

VI. Conducerea secțiunii.

Art. 20. Conducerea secțiunii cade în sarcina administrației Băncii Invățătorilor din jud. Arad, controlându-se de cenzorii săi.

Lucrările secțiunii, ce cad în sarcina consiliului de ad-ție a băncii se vor discuta și aproba în ședințele ce le va ține consiliul și pentru lucrările băncii, așa că ședințele consiliului de ad-ție se convoacă potrivit dispozițiilor statutare ale băncii.

(Opiniile individuale ale consiliului de ad-ție și a delegației permanente, nu vor fi divulgate).

VII. Consiliul de Adție

— în afacerile secțiunii —

Art. 21. Indatortrile consiliului de ad-ție sunt:

- a) Primește cererile de înscriere și hotărăște primirea lor,
- b) Incasează cotizațiile și taxele de înscriere,
- c) Ratifică hotărârile comitetului de direcție în privința lichidării sumelor arondate ca ajutoare,
- d) Administrează capitalul secțiunii
- e) Convoacă adunările generale ordinare și extraordinare ale secțiunii — în scopul dării de seamă a lucrurilor anuale și a aprobării socoților.
- f) Intocmește bugetul de cheltueli al secțiunii;

Art. 22. Pagubele materiale provenite din vina membrilor consiliului de ad-ție și a delegației permanente cad în sarcina lor, răspunzând de ele în mod solidar.

VIII. Adunarea generală.

Art. 23. Adunarea generală a secțiunii se ține odată cu cea a Băncii Inv. din jud. Arad și este convocată de consiliul de ad-ție. În convocare se va lua în ordinea de zi și chestiunile de discutat referitoare la secțiune.

Art. 24. Adunarea generală extraordinară a secțiunii poate fi convocată de consiliul de ad-ție, de cenzori, ori de cel puțin 20 membri ai secțiunii și chiar fără obligațiunea de a se ține în același timp și a băncii.

Orice adunare generală privitoare la secțiune este legal constituită dacă întrunește jumătate plus unu, din numărul membrilor secțiunii, rămași la ultima co

tizație. Convocarea oricărei adunări g-rale, în caz de neîntrunire a acestui număr de membrii, se va face după aceleași norme ca și la bancă, iar a doua oră se va ține cu orice număr de membrii prezenți

Art. 25. Atribuțiunile adunării g-rale ordinare sunt:

- a) Să stabilească cotizația specială pentru a fi plătită de membrii,
 - b) Să aprobe hotărârile consiliului de ad-ție și să dea descărcarea de gestiune, după ce ascultă și discută darea de seamă a consiliului de ad-ție.
 - c) Să rezolve neînțelegerile ivite între membri și consiliul de ad-ție.
- Hotărârile adunării generale se aduc cu majoritatea voturilor prezente.

Art. 26. Pentru modificarea acestui regulament, se va întocmi de către consiliul de ad-ție un proiect de modificare și se va supune adunării g-rale, care va hotări în consecință, potrivit prevederilor statutare.

Art. 27. Secțiunea de ajutor mutual — fiind acceptată în principiu — își va putea începe activitatea și va putea funcționa în sensul acestui regulament, dacă toți membrii băncii — azi în număr de 340 se vor înscrie și de membrii ai secțiunii. La caz, dacă numărul membrilor secțiunii ar fi mai mic ca cel arătat, ar urma schimbarea tabloului sinoptic într'un sens potrivit.

Art. 28. În caz de disolvarea secțiunii, dacă din fondul general după distribuire, ar mai rămâne ceva rezervă matematică, aceia de drept va trece la fondul de ajutorare a băncii

OFICIALE

Reviz. școlar. No. 360—1936

Instrucțiuni

cu privire la administrarea bunurilor statului.

Ce să inventariem.

Mobilele cari sunt proprietatea instituțiilor, tablourile, hărțile, obiectele de artă cărțile, instrumentele, aparatele, colecțiile, animale vii mici și mari de prăsilă, de muncă; vehicule, mașini, și orice fel de lucruri cari nu sunt supuse consumării, sau expuse stricăciunii, sau destinate spre vânzare ori comandate spre transformare, lămpi, candelabre, instalații de baie, sau de bucătărie, spălătoare de orice fel, paturi și trusoul necesar perdelele și toate obiectele constructive fie că sunt sumpărate fie că sunt donate, fie că sunt produsele casnice ale școlii, prin atelierile ei se înregistrează la inventarub partidei Nr. 12 și despre aceste se face în fiecare an o dare de seamă pu-

blică prin cont de gestiune și față de autorități prin înaintarea recapitulației registrului inventar.

Nu se vor inventaria: obiectele de valoare mică și fragile și cari prin folosire devin obiecte fără valoare de ex: vase de lut pt. flori, pt. spălat, butelii, pahare pentru apă, tuburi de sticlă, cârpe de sters, măști, perii de frecat, de lustruit, preșuri, tocure, creioane, minerale pentru experiență, florile de grădină, manualele de școală, cari se împrumută elevilor săraci și nici cele trimise ca mostre, sau cărțile ce se împart ca premii școlare. Astfel de obiecte se țin în evidență în registrul de materiale pentru control. Obiectele de muzeu, sau expoziții permanente se vor inventaria.

Contabilizarea mișcărilor produse în cursul anului se face prin înregistrarea în „Inventarul Jurnal“ și în „Inventarul Special“ și ca registre ajutoare se întrebuițează „Inventarul de cameră“. Liniatura acestor registre este următoarea:

Inventar jurnal

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
Numărul curent	Data inventarierii	Nr.		Numirea și descrierea obiectelor	Inițiințări			Nr. crt. sub care a fost desființat	Inventar special	Numărul curent sub care a fost inițiințat	Desființări				Observațiuni
		bonului de plată	actului de donație		bucăți	costul după factură	valoarea inventarială				Capitolul	Articolul	Numărul	bucăți	
						Lei							Lei		

Inventarul camerei Nr.

Nr. de inventar	Bucăți	Numirea obiectelor	Observațiuni

Inventarul special

Numărul de inventar		Numărită și descrierea obiectelor	Anul 1936	Anul 1937	Anul 1938	Anul 1939	Anul 1940
Nr. curent din jurnalul inventar							
bucăți	valoarea	Constatare la facerea inventarului și înființate în cursul anului					
Le	Numărul desființării în inventar jurn.						
bucăți	valoarea	Desființate în cursul anului					
Le	Numărul desființării în inventar jurn.						
bucăți	valoarea	Rămase la începutul anului și înființate în cursul anului					
Le	Numărul desființării în inventar jurn.						
bucăți	valoarea	Desființate în cursul anului					
Le	Numărul desființării în inventar jurn.						
bucăți	valoarea	Rămase la începutul anului și înființate în cursul anului					
Le	Numărul desființării în inventar jurn.						
bucăți	valoarea	Desființată în cursul anului					
Le	Numărul desființării în inventar jurn.						
bucăți	valoarea	Rămase la începutul anului și înființate în cursul anului					
Le	Numărul desființării în inventar jurn.						
bucăți	valoarea	Desființată în cursul anului					
Le	Numărul desființării în inventar jurn.						
bucăți	valoarea	Rămase la începutul anului și înființate în cursul anului					
Le	Numărul desființării în inventar jurn.						
bucăți	valoarea	Desființată în cursul anului					
Le	Numărul desființării în inventar jurn.						
Observațiuni							

J u r n a l u l

Inventarul general al școlii este inventarul jurnal în care se arată numărul bucăților și valoarea obiectelor înregistrate în ordine cronologică. Inventarul jurnal cuprinde două părți: o parte de intrare și alta de eșire, adică înființări și desființare. Partea de intrare cuprinde obiectele constatate la întocmirea inventarelor, sau la o inventariere nouă. După înregistrarea realităților la inventariere, urmează să se înscrie în șir nou obiectele ce se cumpără în cursul anului, sau obiectele scoase din inventar în baza unei aprobări dela Comitetul școlar județean, sau Casa școlii ce s'a făcut în baza unui proces verbal de scădere încheiat de Comitetul școlar precum s'a făcut propunerea de gestionarul școlii întocmind: „tablou“ de scăderea obiectelor din inventar propuse comitetului școlar al școlii primare de stat din comuna

..... Înregistrarea atât a facturilor, a actelor de donație cât și a tablourilor de scădere, se va face în ordinea datei de proveniență a operațiunii. Dacă sunt mai multe obiecte de acelaș fel, se vor înregistra sub o singură poziție, indicând numărul bucăților, numai atunci când obiectele sunt perfect egale între ele. (în dimensiuni, materie, culoare și valoare). La rubrica „Numirea și descrierea obiectului“ se va scrie în amănunte, ca să poată fi bine determinat de altele.

La rubrica prețul de cumpărare se înțelege prețul de cost (adecă împreună cu cheltuielile de transport). Obiectele provenite din donațiuni se vor înregistra în jurnal indicându-se și numele donatorului, fără preț de cumpărare, însă suferind spese cu transportul se vor înscrie; la aceste se vor face evaluările necesare în comisiunea delegată înregistrându-se valoarea lor de inventar la rubrica respectivă.

Inventarul jurnal se încheie în fiecare an bugetar. Copia inventarului jurnal referitor la anul respectiv se înaintează odată cu contul de gestiune.

Numărul curent în inventarul jurnal se începe cu Nr. 1 și se continuă până la finele anului bugetar.

La începutul anului viitor realitatea averii totale se înregistrează pe data de prima zi a anului bugetar și se înscrie valoarea averii reale, care corespunde cu soldul adecă cu diferența între valoarea obiectelor intrate și între cele eșite. De ex: Totalul la coloana obiectelor înființate este suma de lei 10.000; la coloana celor deființate suma de lei 100; se înregistrează cu cuvintele: Valoarea obiectelor rămase la începutul anului..... apoi se continua înregistrările din cursul anului.

Pe actele justificative se va arăta numărul de înregistrare în jurnal și data înregistrării.

Obiectele de inventar se înregistrează în jurnal imediat, la primirea lor, indiferent dacă sunt, sau nu plătite și se va înregistra corespunzător anului

financiar în care i se face cuvenita plată, sau încasare. Obiectele de inventar cari prin transformări și inzeestrări li se mărește sau se micșorează valoarea, se vor înregistra ca obiecte noi, însă se vor propune spre scădere din inventarul vechiu.

Registrul inventar special.

În acest registru obiectele sunt grupate pe capitole și articole, după natura lor. Pentru fiecare grupă se va rezerva atâtea file câte obiecte pot fi înregistrate într'un timp de 5 ani. În acest registru descrierea obiectelor este și mai amănunțită, arătându-se: lungime, suprafață, volum, greutate, capacitate, formă, culoare, materialul din care i sunt făcute părțile etc. Sistemul de grupare este acelaș pentru toate școlile în acest registru în mod permanent și anume:

La capitolul I (să nu se confunde cu partida care este înregistrată în alte registre).

Art. a) dosare, b) matricole, c) cataloage, d) registre de inspecții, e) conturi de gestiune, f) chitanțiere, g) bonuri de plată, h) dosare de examene, i) fișe pedagogice etc.

La capitolul II. Mobilierul instituției: birouri, mese, scaune, bănci, table, catedre, lămpi, călimări, ceasornice, perdele, telefoane, cuiere, căni, etc.

Capitolul III materialul didactic; partea literară și partea științifică, jucării pedagogice, distractive.

Capitolul IV. Biblioteca: cu grupările cărților după caracterul lor.

Mai notăm aici ca și în registrul inventar, *partida Nr. 12.* Biblioteca are liniatura sa deosebită astfel:

Model 0.

B i b l i o t e c a

Numărul de inventar	Numărul curent din inventarul jurnal	Secția (art.)	Grupa	Autorul	Titlul	Iniințate			Desființate			Observații
				cărții	volum fascicole	valoarea Lei	bucăți		bucăți			
							volum fascicole	Lei	volum fascicole	Lei		

Capitolul V. Uneltele de lucru manual, de grădinarie, agricole.

Capitolul VI. Instrumentele mecanice de atelier (la școli inzestrate cu mașini).

Capitolul VII. Articole de gospodărie : unelte de bucătărie, veselă, trusou, îmbrăcăminte etc.

Capitolul VIII. Animale de hrană : vaci de lapte, oi, scroafe, capre, găini, găște și alte animale dela cari luăm, pentru consumație sub orice formă, produsele lor.

Capitolul IX. Animale de muncă : boi, cai, bivoli, măgari, catări etc.

Capitolul X. Diverse : unelte de curățenie, ș a.

Pe prima pagină a registrului „Inventar special” se face un repertoriu a capitolelor înființate în dreptul căruia se va arăta și numărul paginei. Această clasare în inventarul special este obligatorie.

Bibliotecile mai mari de 100 volume sunt obligate ca în afară de inventar, să înființeze un catalog științific și un catalog local. În catalogul științific cărțile sunt ocupate pe categorii și autori ordine alfabetică ; iar catalogul local cuprinde cărțile așa cum sunt aflate în dulap. Nr. curent este în legătură în aceste cataloage. Acest lucru este necesar în vederea așezării estetice a cărților de diferite mărimi.

Numărul curent al inventarului special este numărul ce se aplică pe obiecte la loc potrivit arătându-se și numărul capitolului. Acest număr este valabil 5 ani, sau până la o inventariere nouă. Registrul special se verifică odată pe an deodată cu registrul jurnal, al cărui total trebuie să fie egal cu totalul registrului jurnal.

La sfârșitul fiecărui an bugetar se înaintează recapitulăția registrului inventar. Totalul partidelor, atât la averea imobilă cu averea mobilă împreună va fi egal cu totalul registrului inventar jurnal, respective al inventarului special.

Inventarul de cameră se afișează pe pereți. Directorul școlii va da în răspunderea intendentului, sau dirigintelui de clasă, paza și îngrijirea obiectelor a fiecărei camere.

Predarea și primirea inventarului se va face în baza inventarului de cameră ; gestionarul responsabil va cere socoteală totdeauna numai în baza acestui inventar.

Cu privire la scăderea obiectelor din inventar : se admite scoaterea obiectelor, cari sunt cu desăvârșire uzate și nu se mai pot folosi. Cele cari pot fi reparate, se vor repara.

Obiectele se pot scădea din inventar numai după aprobarea Ministerului Instrucțiunii, sau Inspectoratului școlar.

Fără aprobarea Ministerului și numai cu aprobarea comitetului școlar se pot scădea : Obiectele pierdute, sau stricate din vina cuiva, care a restituit prețul obiectului pentru a fi înlocuit ; cele cari s'au transformat și trebuiesc inventariate din nou ; cărțile cari trebuiesc arse din cauza unei boli contagioase (cari s'au restituit de bolnavi).

T a b l o u

de obiectele primite dela

în baza ord. No.

Nr. crt.	Numirea obiectelor primite	Obiecte primite		Nr. sub care s'a înregistrat la instituția primitoare		Observațiuni
		buc.	valoarea	jurnal	special	

Gestionarul administrației exercită controlul întregii averi.

Cu fiecare ocaziune de schimbare a persoanei gestionarului responsabil luarea și predarea averii se face în asistența unui delegat al autorității superioare.

Despre plusuri și lipsurile descoperite se vor întocmi tablouri atât pentru predare cât și primire.

Procesul verbal de predare și primire a inventarului se dresează în 4 exemplare: unul pentru școala, unul pentru delegatul autorității care asistă, unul pentru predătorul averii.

Această procedură se face la orice fel de predare și primire a inventarului.

Asupra lipsurilor și plusurilor constatate dispune autoritatea superioară.

Pentru ținerea la curent a inventarelor se iau măsuri disciplinare cu eventuale sancțiuni materiale.

Obiectele din inventar nu pot fi înstreinate sub nici o formă, nici întruibuințate de gestionar sau de particulari pentru trebuințele lor în afară de serviciul statului sau al instituției.

Organele de control ale ministerelor vor verifica odată pe an existența obiectelor înscrise în inventar și cele neînscrise rezultate din gestiunea școlii, încheind proces verba și raportând despre cele constatate.

La fiecare perioadă de 5 ani inventarul se va alcătui din nou așa cum s'a procedat la stabilirea primului inventar încheind procese verbale și înființând noi registre la fel, precum s'a amintit mai sus. Inscrierea obiectelor din registrele vechi corespund în registrele noi cu soldul ultimei zi din ultimul an bugetar.

Registrele se țin în cea mai perfectă curățenie. Nu se admit ștersături și corectări fără justificare cu proces verbal. Suma ce s'ar șterge trebuie tăiată numai odată cu cerneală roșie.

S'au publicat aceste instrucțiuni în revista „Școala vremii“ ca fiecare învățător să cunoască amănunțit îndatoririle sale de bun administrator al averii ce i se încredințează.

Fiecare învățător, învățătoare sau conducătoare de grădină de copii va studia această comunicare.

Revizoratul școlar din Arad.

In atenția celor interesați. Examenul de definitivat va începe în 20 Aprilie, iar cel de gradul II la 1 Mai c. Biroul asociației secției noastre a intervenit la minister să se fixeze comisiuni de examinare și la Arad. Din acest județ fiind câteva sute candidați la aceste examene.

No. 911/1936.

Avem onoare a Vă aduce la cunoștință că On. Minister prin Decizia No. 28189/1936 a hotărât că amenzile școlare cari nu pot fi plătite se vor presta în natură.

Revizor școlar :
ss. **Lazăr Igrășan.**

Șeful serviciului :
ss. **Teodor Tundre.**

No. 804 1936.

Avem onoare a Vă aduce la cunoștință, că Ministerul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor sociale a ordonat surorilor de ocrotire să-și extindă activitatea și la copiii din școlile primare și grădinițele de copii, având să se intereseze de curățenia copiilor și făcându-le lecții de igienă. Vă aducem aceasta la cunoștință pentru a le sta surorilor în ajutor când se vor prezenta pentru a-și face datoria.

Revizor școlar :
ss. **Lazăr Igrășan.**

Șeful serviciului :
ss. **Teodor Tundre.**

Necrolog.

† Florica Răsman.

Cu inima frântă de durere și'n veci neconsolată, aducem la cunoștința tuturor rudeniilor și cunoscuților, că prea iubită noastră fiică, soră și cumnată, **Florica Răsman** învățătoare—Șiria, după mari și grele suferințe și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului, la 13 Martie 1936, ora 8 seara, în etate de 25 ani.

Inmormântarea a avut loc în ziua de 15 Martie a. c. ora 2 p. m., în cimitirul bisericii ort. rom. Gașa.

Dormi în pace suflet blând, memoria Ta va fi în veci neuitată!

Gașa, 14 Martie 1936.

Văduva Sida Răsman, mamă; Vioara Răsman, mărit. Talian, soră; Ion Talian, cumnat; Dumitru Răsman, bunic.

La depeșa expedită D-1, j. Ministru Dr. C. ANGELESCU, de Asoc. înv. secția Arad, cu ocazia adunării generale extraordinare din 8 Martie c., Excelența Sa a răspuns prin următoarea telegramă:

Președintelui asoc. înv. Cristea N. A R A D

București. — Vă mulțumesc foarte mult pentru cuvintele atât de călduroase ce mi-ați adresat și vă asigur că voi susține cu toată energia cauza dreaptă a învățătorilor. Exprimați-le vă rog toată recunoștința și sollicitudinea mea. Ministrul Instrucțiunii dr. ANGELESCU.

Raportul

Consiliului de Administrație al Băncii Învățătorilor din jud. Arad, despre gestiunea anului 1935

Pentru a da posibilitate tuturor membrilor societari de-a cunoaște mersul băncii în cursul anului de gestiune 1935, cu onoare prezentăm următoarea situație:

1. La 1 Ianuarie 1935, banca a avut 288 societari cu 820 părți sociale și un capital semnat de Lei 4 0.000 și vărsat 361.750 Lei.

În cursul anului 1935 s'au mai înscris 88 societari cu 351 părți sociale și un capital semnat de Lei 175.000 și vărsat 154.300 Lei.

Tot în cursul anului 1935 s'au retras 10 societari cu 2 părți sociale în valoare de Lei 10.000 și vărsat 9.950 Lei.

Astfel situația la 31 Decembrie 1935, se prezintă cu 366 societari, cu 1151 părți sociale în valoare de Lei 575.500 și cu un capital social vărsat de Lei 506.100.

2. La 1 Ianuarie 1935, banca a avut 21 deponenți cu un sold de 167.444. În cursul anului 1935 s'a mai majorat cu 27 deponenți cu suma de Lei 395.693. Tot în cursul anului 1935 s'au ratras 11 deponenți cu depuneri de Lei 235.627.

Astfel la 31 Decembrie 1935, mai rămân 37 deponenți cu un sold de lei 327.510, care sumă a mai primit dobânzi capitalizate de 8167 Lei., Așa că situația depunerilor se prezintă la finea anului 1935 cu un sold de lei 335.678.

3. Soldul creditelor pentru operațiuni dela B. C. C. sucursala Cluj fac la 31 Decembrie 1935, 249.000 Lei.

4. La 1 Ianuarie 1935 am avut 157 debitori cu un împrumut de Lei 568.410, iar la finea anului avem 223 debitori cu un sold de Lei 1.001,225.

5. În ce privesc participațiunile la alte instituții, la B. C. C. avem un capital social de Lei 20.000, iar la federala Zorile 10.000 Lei.

6. Pentru asigurarea depunerilor, la federala Zorile avem o depunere de Lei 20.503.

7. În ce privește secția de ajutor mutual la începutul anului 1935 a avut 66 membrii, în cursul anului s'au mai înscris 43 dintre cari unu a cedat, rămânând astfel 108 membrii cu un fond general de Lei 13667.

Pentru ilustrarea raportului nostru, prezentăm conturile Profit și Pierderi și Bilanțul anului 1935.

B I L A N Ţ U L

Băncii Invăţătorilor din jud. Arad, încheiat la 31 Dec. 1935.

ACTIV

PASIV

Denumirea conturilor	Sumele lei	Denumirea conturilor	Sumele lei
Cassa	116,492	Capital social	565,550
Depozite la div. instituţii	20,503	Fond de rezervă statutar	16,552
Efecte publice şi acţiuni	31,760	Fond cultural	3,054
Asociaţi	59,450	Fond imobil	2 137
Diversi debitori	500	Fond amortisment mobilier	576
Mobilier	8,600	Depuneri spre fructificare	335,678
Dob. rep. la efecte de plată	816	Credite dela org. coop.	249 000
<i>Imprumuturi</i>	<i>100 125</i>	Diversi creditori	277
		Dobânzi reportate	23,264
		Fond g-ral secţia mutuală	13,667
		Profit şi pierdere-Beneficiu	29,591
	1,239,436		1,239,346

CONTUL DE PROFIT ŞI PIERDERI

al Băncii Invăţătorilor din jnd. Arad, încheiat la 31 Dec. 1935.

DEBIT

CREDIT

Cheltueli	Sumele lei	Venituri	Sumele lei
Cheltueli generale	2,755	Dob. şi div. beneficii	87,578
Salarii	24,000	Diverse alte venituri	2,659
Cheltueli de deplasare	9,620		
Contribuţii pentru control	2,235		
Impozite	183		
Fond amort. mobilier	516		
Dob. la fondul de rezervă	478		
Dob. la fondul cultural	173		
Dob. la depuneri-fructific.	11,373		
Dob. la alte diverse fond.	647		
Dob. la diversi creditori	8,656		
Totalul cheltuelilor	60,636		
Beneficiu net	29,591		
Total Lei:	90,227	Total lei:	90,227

Preşedinte:

55. *DIMITRIE BOARIU.*

Casier:

55. *IOAN MLADIN.*

ADRESA:

Onor

Biblioteca Palatului Cultural

Arad.

Tiparni „CONCORDIA” Institut de Arte Grafice și Editură S. A. Arad.